

2. Закон України Про адвокатуру та адвокатську діяльність // Відомості Верховної Ради України. – 05.07.2012– № 5076-VI. Із змінами та доповненнями / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>

3. Хотенец П.В. / Правовой статус адвоката в Украине: Автореф. дис. ... канд. юрид. – Х., 2002

4. Бойков А.Д. Статус адвоката: содержание, квалификационные требования и принципы адвокатской деятельности: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – М., 2010.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Дрига Є. В.

студентка 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ДЛЯ НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА

Як справедливо зауважується в юридичній літературі, не будь-яка діяльність у галузі права робить юристів професіоналами. Тому законодавство у сфері адвокатури цілком обґрунтовано передбачає для набуття особою права на здійснення адвокатської діяльності складання кваліфікаційного іспиту з питань, наближених до адвокатської діяльності.

Загалом доцільність складання іспиту особою, яка має намір займатися адвокатською діяльністю, заперечень не викликає. Існує лише дискусія щодо змісту цього іспиту, які знання чи вміння необхідно перевіряти під час його проведення.

На думку А. В. Воробйова, А. В. Полякова та Ю. В. Тихонравова, найбільшою перешкодою на шляху кандидата до адвокатури повинен бути вступний іспит, але не на знання студентського курсу права, а на знання та розуміння правил адвокатської професії [1]. Інші ж вказують на існування в адвокатському середовищі справедливих дорікань щодо досить високого ступеня теоретизованості екзаменаційних питань і, як наслідок, його невідповідність цілям самого кваліфікаційного іспиту, призначеного виявляти, перш за все, практичні навички претендента на заняття адвокатською діяльністю.

Згідно зі ст. 9 Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», кваліфікаційний іспит є атестуванням особи, яка виявила бажання стати адвокатом. Він полягає у виявленні теоретичних знань у галузі права, історії адвокатури, адвокатської етики особи, яка виявила бажання стати адвокатом, а також у виявленні рівня її практичних навичок та умінь у застосуванні закону [2].

Проте призначення кваліфікаційного іспиту сформульовано досить загально. Адже мета іспиту повинна полягати у виявленні рівня практичних навичок особи та її умінь у застосуванні закону саме з точки зору надання правової допомоги – основної функції адвокатури. Перед адвокатом не стоїть завдання правильно вирішити справу чи правовий спір, це завдання органів правосуддя. Завдання ж адвоката – вжити усіх можливих правових заходів для захисту чи охорони прав клієнта. Тому особа, яка бажає стати адвокатом, повинна вміти віднайти в законі ті особливості його застосування, ті ймовірні варіанти тлумачення закону, які будуть свідчити на користь клієнта, можуть привести до більш ефективного виконання адвокатом своїх функцій.

Вважаю за доцільне саме таку мету кваліфікаційного іспиту закріпити нормативно. Діюча в Україні Програма складання кваліфікаційного іспиту передбачена рішенням РАУ від 26.02.2016 р. № 68 «Про затвердження у новій редакції Програми складання кваліфікаційного іспиту» [3].

Крім того, доцільно зробити діяльність КДКА щодо допуску осіб до адвокатської практики більш відкритою. Для цього слід передбачити розміщення відомостей щодо осіб, які звернулися із заявою про складання кваліфікаційного іспиту в адвокатуру, на офіційних сайтах регіональних органів адвокатського самоврядування для публічного ознайомлення. Інформація щодо таких осіб має надходити до КДКА для визначення відповідності професійної репутації, а також моральних якостей особи вимогам адвокатської професії.

При професійному відборі адвокатів кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури не враховує психологічні властивості та моральні якості кандидата. І в цьому деякі науковці бачать недоліки такого відбору.

З цим твердженням можна погодитися, проте важливо, щоб такі вимоги, як спеціальні психологічні властивості та моральні якості кандидата, не виступали засобом маніпулювання при вступі до адвокатури, не призводили до необґрунтованої та несправедливої відмови у набутті особою права на здійснення адвокатської діяльності. У зв'язку з цим кваліфікаційна палата повинна використовувати всі передбачені законом можливості для проведення повної та об'єктивної перевірки інформації щодо претендента.

Рішенням РАУ від 17.12.2013 р. № 270 було затверджено також Порядок допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядок складання кваліфікаційного іспиту та методика оцінювання результатів складання

кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні.

Як випливає з цих актів, призначення кваліфікаційного іспиту передовсім спрямовано на виявлення рівня практичних навичок особи та її умінь у застосуванні закону саме з точки зору функціональних основ адвокатури, а не у виявленні лише загального рівня практичних навичок особи та загальних знань законодавства.

Список використаної літератури:

1. Воробьев А. В. Теория адвокатуры / А. В. Воробьев, А. В. Поляков, Ю. В. Тихонравов. – Москва : Грантъ, 2002. – 496 с.
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
3. Про затвердження у новій редакції Програми складення кваліфікаційного іспиту [Електронний ресурс] : рішення Ради адвокатів України від 26.02.2016 № 68 // // Національна асоціація адвокатів України. – Режим доступу: http://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/rishennya/2016-02-26-r-shennyarau-68_56eacfc8ad221.pdf (дата звернення: 30.05.2016). – Заголовок з екрана.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**

Дурович А.А.

*студентка І-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДО ПИТАННЯ ПРО ПОРЯДОК НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА В УКРАЇНІ

Правовою основою для регулювання питань організації і здійснення адвокатської діяльності виступає значна кількість нормативно-правових актів, поміж яких головне місце, звісно після Конституції України, відведене Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон). Наведеним Законом закріплюються основні положення, що визначають питання організації і функціонування адвокатури, здійснення адвокатської діяльності в Україні, а також правовий статус адвоката. Згідно з цим Законом, адвокатом в Україні визнається фізична особа, яка здійснює адвокатську